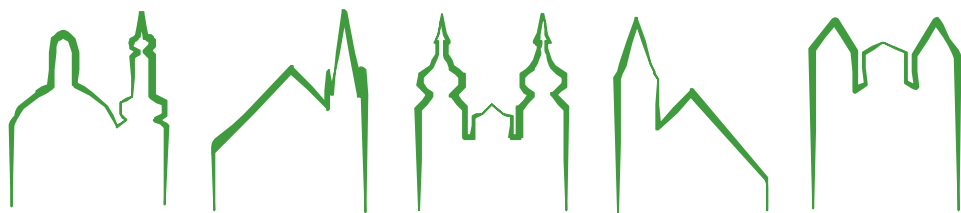

Život farností Znojma

březen
2018

3

Ročník XXVIII | Cena 7 Kč

Dětskému karnevalu v Louce letos vévodili strašák do zelí a zahradnický substrát

Poslední neděle před Popelčíní středou patřila již tradičně na faře v Louce dětskému karnevalu. Tentokrát to bylo ve farmářském stylu a zúčastnilo se 31 dětí se svými rodiči i prarodiči. Uvítal je farmář Old Mac Donald (otec Marian) a s dětmi si na úvod trefně zazpíval známou písničku „Old Mac Donald farmu měl... a na té farmě čuníky měl...“ (což je pravda, na farní zahradě si v ohradě vesele pobíhá několik černých prasátek). Masky dětí byly jako vždy nápadité, hemžila se tam domácí zvířátka, ale nechyběl i strašák do zelí, zvěrolékařka, sadař, včelaři, potravinová inspekce, mrkev, kukuřice a dokonce zahradnický substrát, který spolu se strašákem vyhrál 1. místo. Pro děti byly připraveny různé zábavné úkoly, při kterých si mohly zatančit, zazpívat, ochutnávat, poznávat semínka plodin, kreslit, sklízet jablíčka nebo jezdit na traktúru.

A jak vlastně vznikl loucký tradiční karneval? Pořádání karnevalů na právě dostavené nové faře v Louce navrhl (stejně jako i další aktivity farnosti) otec Milan Vavro v červnu 1997. A přestože se hned další měsíc stěhoval na jiné působiště a vystřídal ho otec Petr Bartoněk, první karneval na nové faře se tehdy hlavně díky zdejším maminkám opravdu uskutečnil dne 21.2. 1998 a zúčastnilo se ho cca 40 dětí i dospělých v maskách. Akce se vydařila, tak se další roky karneval opakoval, i když ne zcela pravidelně, a organizaci pak postupně přebírala loucká mládež. Na programu byly společné hry, soutěže, tancování a jednou přišel se svým vystoupením i kouzelník. Časem se pro děti začaly připravovat zábavné úkoly na stanovištích téměř po celé faře a je tomu tak dosud. Od roku 2004, kdy

už louckou farnost převzali premonstráti, se karnevaly začaly pořádat pravidelně a jsou tematicky zaměřené. První byl Pohádkový (2004), v roce 2005 následoval Večerníček – kdy se za Večerníčka ochotně převlékl otec Marian, pak Královský (2006), Zvířátkový (2007), Veselý (2008) – plný klaunů a šašků, Indiánský (2009), Lesní (2010), Safari (2011), Biblický (2012), Karneval řemesel (2013), Cestovatelský (2014), Vodní (2015), Písničkový (2016), Rodinný (2017) a zatím poslední byl už zmíněný Farmářský. Pro ty, kteří už se těší na příští rok prozradím, že další karneval bude hmyzí.

Tak jako každá větší akce, i naše karnevaly (a také loucké dětské dny) by se nemohly konat bez ochotných pomocníků a dobrého zázemí. Do přípravy se zapojují rodiče i větší děti a obětavě vymýšlí i chystají zábavné úkoly, výhry pro masky, zdobí faru, připravují občerstvení a po veškeré zábavě pomáhají s ukliděním fary. Další pomocí je také zajištění nezbytných financí. Ráda bych tímto poděkovala místní organizaci Orel, která karnevaly i dětské dny více než 10 let finančně podporovala. Veliké díky patří především otci Marianovi, který stále zajišťuje finanční stránku karnevalů, stará se o propagaci a výrobu plakátů. A hlavně je důležité, že nezkaží žádnou legraci a ochotně si obléká různé masky, někdy zvládne pro pobavení a překvapení přítomných i masky střídát nebo se dokonce oholit (to kvůli Večerníčkovi).

Za těch 15 let, co se připravám karnevalu věnuji, se z původní farní mládeže stali tátové a mámy, někteří se odstěhovali, ale přesto se rádi na karneval vrací se svými

Na farmářský karneval dorazila i celá kočičí rodinka | foto archiv rodiny Kosíkových

děti, a naopak ti, co se dříve zúčastnili jako děti, dnes ochotně baví u jednotlivých úkolů další generaci dětí, často už i své vlastní. Trochu mi to připomíná atmosféru Her bez hranic. Nejen že se sejdou rodiny i z okolních farností a je to příležitost k příjemnému setkání, ale můžeme obdivovat i neuvěřitelnou kreativitu a pečlivost při vymýšlení masek a na to se vždy moc těším, stejně jako na nedočkavé a rozzářené oči dětí (a nejen jich...). Ve tvůrčí náladě probíhají i porady na plánovaný karneval, za mnohé bezva nápady vděčíme Kolářovým, rodinkám z Hnanic a v posledních sedmi letech se k naší radosti zapojují i rodiny od Sv. Kříže, takže máme opravdu z čeho čerpat.

(dokončení na straně 2)

Z OBSAHU:

Vzpomínka na „bobečky“ _ 2
Rozhovor s P. Tomášem
Vyhnálkem _____ 4

333 slov

jáhna
Williho
Türka

Křesťan

V postní době prožíváme velkou duchovní obnovu, v níž usilujeme o obnovení, prohloubení svého vztahu k Bohu a návratu k původní horlivosti – toto naše úsilí vyvrcholí společnou obnovou křtu a vyznáním křesťanských závazků o Velikonoční vigílii. Jedním z mnoha podnětů pro naši snahu o opravdový křesťanský život může být i tato úvaha, pocházející z užšího okruhu kněží kolem někdejšího pražského arcibiskupa kardinála Františka Tomáška:

*Křesťan je člověk, který miluje.
Křesťan je chudý, musí být chudý,
i když mu pak Bůh daruje stonásobně
všechna dobra,
se kterými se o ně dělí s druhými.
Křesťan je čistý, miluje kříž,
žije pro jiný život,
modlí se a je stále hlouběji spojen
s Bohem,
nesoudí – je milosrdný,
je trpělivý, je mírný,
přináší pokoj, přináší světlo,
je kvasem pro společnost,
dává všemu chuť.
Jeho srdce objímá všechny lidi.
Nežije pro svou čest, nýbrž pro čest
Kristovu.
Křesťan se živí tělem Páně,
očisťuje se od hříchu ve svátosti pokání,
ví o křtu a žije ze síly biřmování.
Váží si manželství a rodiny
a ctí ty, kteří jsou k němu povoláni.
Velebí Boha za kněze a za všechny Bo-
hu zasvěcené,
k nimž vzhlíží s úctou,
lhostejno, ke kterému společenství
patří.
Víte tedy o významu učící Církve
a o hodnotě svátostí.
A poněvadž mu Bůh něco z toho
odhalil,
chápe, jak vyvolený je ten, koho Bůh
povolal,
aby jeho dary rozděloval ve světě.
Křesťan je žité Evangelium.
Křesťan je skutečně radostné
poselství,
radostná zvěst.*

Těžko se takto popisuje, jaké krásné masky se na loucké faře objevily, určitě nezapomenutelné byly dokonalé masky Shreka a Fiony, kdy se Josef a Magdalenka Jurákoví od hlavy až k patě nabarvili dozelena, včetně vlasů, a těšili se, až to ze sebe po karnevale smyjí. Amálka zase přišla v masce slepice, vyzdobené peřím z kohouta, co měli k nedělnímu obědu, a ještě předchozí den běhal po dvoře. Jindy si zase Raškova děvčata připravila scénku ze „Sestry v akci“ nebo jsme obdivovali jejich krásné dorty věnované do tomboly. Vzpomínám si i na klučinu, co byl převlečený za krabici mléka a všechny úkoly trpělivě plnil oblečený do veliké lepenkové krabice. Letos se nám moc líbila krásná kočičí rodinka v podání Věrky a Martina Kosíkových a jejich čtyř děvčátek. Fotografie z některých karnevalů najdete na far-

Fotografie z prvního louckého karnevalu | foto archiv autorky

ních stránkách www.farnostlouka.cz. Jsme vždy rádi, když na loucké faře vidíme děti i rodiče z různých farností, a doufáme, že karneval v Louce bude mít ještě mnoho pokračování. Přeji Vám všem požehnanou postní dobu.

Dáša Svobodová

Vzpomínáte na „bobečky“?

Malým dětem se říká různě, např. špuntíci, broučci, drobečci, budulínci apod. V naší farnosti u Sv. Kříže se jim dříve říkalo bobečci. Dnes jsou z nich už dospělí. Scházeli se každou neděli po mši svaté na faře, kde na ně čekala především pohádka a po ní spousta zábavy ve formě her. Na tato setkání bobečků jsem zavzpomínala s Lenkou Pekařovou (dříve Šobovou).

Lenko, jak tě napadlo začít se věnovat malým dětem ve farnosti?

Vyplývalo to z potřeby dospěláků si v klidu po mši svaté popovídat u kávy či čaje a na chvíli přenechat starost o děti někomu jinému. Asi jsem se v té době nějak nabídla, že tyto děti ráda pohlídám. Začaly jsme si s Helenkou Moštkovou (dnes Machulovou) připravovat pro děti krátké pohádky, které napsal O. Jiří Kaňa, a protože jsme v té době obě studovaly na zdravotnické škole, obor dětská sestra, byla to pro nás pěkná a cenná zkušenost.

Kdy tato setkání s malými bobečky začala a jak dlouho fungovala?

Tuším, že to bylo někdy v době, kdy do farnosti přišel otec Savio Řičica a začala setkání agapé v sále kláštera. Trvala asi 8 let.

Kde jsi brala čas na tyto aktivity?

Je to vlastně, jako s každým koníčkem, kterému se chcete věnovat. Prostě si na něj najdete čas a přizpůsobíte tomu vše ostatní. U nás doma například museli s nedělním obědem pomáhat mamce mí tři bratři, kteří se díky tomu naučili vařit dřív než já. :) Tímto chci zpětně poděkovat celé mé rodině za jejich trpělivost a pochopení.

Jak na bobečky vzpomínáš?

Myslím, že mě k této krásné službě vybral Pán a já ho jen poslechla (*poznámka autorka: "Taky si to myslím."*) Byly to pro mě osobně krásné roky, na které moc ráda vzpomínám. Moc důležité pro mě bylo, že jsme cítily s Helenkou podporu našich skvělých kněží – to pak člověk dělá věci o to víc rád!

Z rozhovoru s Lenkou jsem měla pocit, že farnost tehdy působila jako jedna velká rodina. Farníci se znali, sdíleli a společně podnikali výlety, prázdninové pobyty, besídky v sále kláštera a jiné akce. Vždycky

Misie blízko i daleko

V měsíci březnu oslaví 40. narozeniny znojemský rodák **P. Tomáš Vyhnálek**. Přestože ze Znojma odešel již před více jak 20 roky, aby se stal členem Misionářů oblátů Panny Marie Neposkvrněné, stále se sem rád vrací.

Vyrostl jsi ve farnosti sv. Kříže, pravidelně jsi ministroval... Máš nějakou hezkou vzpomínku na dětství a mládí ve Znojmě nebo ve farnosti?

Těch vzpomínek je spousta, protože jsem měl a mám Znojmo stále velmi rád a kdekoliv jsem byl ve světě, tak jsem všude říkal, že nejkrásnější město na světě je Znojmo. A někteří z mých přátel, ať už z Haiti, USA nebo Indie či jiných zemí, se o tom i osobně přesvědčili, když jsem je do Znojma vzal na návštěvu.

Kdy ses rozhodl stát knězem a řeholníkem? Jaká byla tvoje cesta k povolání ke kněžství?

Mé povolání ke kněžství a řeholnímu životu ve mně postupně zrál, byl to proces, který vyvrcholil v posledních ročnicích gymnázia rozhodnutím jít hned po maturitě do noviciátu (roční příprava) Misionářů oblátů Panny Marie Neposkvrněné.

Hrál v tvém rozhodování roli někdo konkrétní?

Samozřejmě hlavní roli hrála moje rodina a pak hlavně lidé ze skryté církve, s nimiž jsme se stýkali, hlavně úžasný kněz, kterého si budou ještě mnozí pamatovat, pan biskup Stanislav Krátký. Také otcové dominikáni Kryštof, Antonín a Savio nebo otcové Jindřich Bartoš a Marek Dunda, který v mé době rozjížděl různé aktivity s mládeží na Znojemsku.

Vstoupil jsi do kongregace Misionářů oblátů Panny Marie Neposkvrněné. Proč právě k nim? Čím tě zaujali?

Rozhodující pro mě bylo setkání s P. Zdeňkem Čížkovským, misionářem z Jihoafrické republiky, který se na „stará kolena“ vrátil do Česka, aby zde obnovil oblátskou provincii, která během komunismu zanikla. Na oblátech mne nejvíce přitahoval jejich misijní charakter a zasvěcení Panně Marii.

Čas noviciátu a přípravy na kněžství jsi trávil v různých zemích v Evropě. Kde všude ses připravoval a čím tě to obohatilo?

Začal jsem ročním noviciátem v Polsku, pak jsem studoval filosofii v Olomouci, následně teologii v Římě. Během tohoto období jsem absolvoval praxe na různých místech Itálie, v Rakousku, ve Francii a v USA.

Největším obohacením ze života v zahraničí je zkušenost cizince v jiné zemi, jiné kultuře, byla to pro mne velká škola pokory. A zároveň mi to všechno dalo velký nadhled nad našimi pidiprobémy v naší krásné malé České republice.

Jako kněz jsi dlouhou dobu působil ve Vídni. Čemu ses tam věnoval?

Vedl jsem tam naše oblátské Mariánské misijní dílo, což v praxi znamenalo organizaci této charitativní instituce spolu s dalšími zaměstnanci, udržování kontaktů s přáteli a podporovateli MMD, získávání financí a koordinaci projektů v misiích, které jsme financovali, s čímž souvisely i pracovní cesty do misí, abych se na místě přesvědčil, že bylo vše uskutečněno v pořádku, a mohl tak našim dárcům osobně ručit za to, že jejich prostředky byly co nejlépe využity na pomoc potřebným.

Vedle toho jsem v rámci volného času vypomáhal v pastoraci české menšiny ve Vídni, hlavně v kostele Maria am Gestade.

S policisty zajišťujícími bezpečnost na pouti v Pákistánu.

Obláti se zaměřují na misijní činnost. Byl jsi i ty vyslán do nějakých exotičtějších zemí? Co jsi v nich dělal?

Jako ředitel MMD jsem navštěvoval misie, kde jsme přímo pomáhali, takže jsem byl např. v Botswaně, Kongu, Lesothu, Namibii, Peru, Pákistánu apod. A nakonec jsem byl poslán jako misionář na Západní Saharu.

Na návštěvě v jedné vesnici v Kongu | foto archiv otce Tomáše

Na Západní Sahaře jsi strávil rok. Co ti tenhle rok dal a co vzal?

Rozhodně mi dal mnohá přátelství, pak také zkušenost života v úplně odlišné kultuře. Byl jsem tam moc rád a dodnes jsem díky internetu ve stálém kontaktu jak se spoluobčany, kteří tam i nadále působí, tak s některými muslimskými kamarády. A vzal těch pár předsudků, které jsem možná měl jako Evropan vůči muslimským zemím.

Jak moc odlišný je život v Západní Sahaře od toho našeho?

Když pomínu klimatické rozdíly, tak je hlavní rozdíl v prožívání vztahů a času. Rodina nebo rod je vždycky na prvním místě. Snahou všech je dobro rodiny a když se má dobře rodina, pak se mají dobře i její jednotliví členové. Takže tam chybí ten důraz na individualismus, který je tak silně zakořeněn v naší společnosti.

S tím také souvisí prožívání mezilidských vztahů, kdy si na sebe lidé dělají víc času. Setkání na ulici nemůže být odbyto jen pozdravem, ale známí mají zvyk si aspoň trochu popovídat, jak se kdo má, jak se daří rodině apod. Stejně tak návštěva u někoho doma si vyžaduje svůj čas, který si hostitel i host na sebe udělají.

Jak vůbec může katolická církev působit v zemi, kde jediným povoleným náboženstvím je islám?

Islám je tam státním náboženstvím, ve smyslu státotvorným, proto je v takovýchto zemích propojena státní příslušnost s náboženskou příslušností. Což je věc, které často nerozumí ti, kdo žijí v zemích, kde je stát a náboženství přísně odděleno.

Povolená jsou však i jiná náboženství, která jsou registrovaná. Můžeme tam tedy působit pro křesťany z řad cizinců, kteří tam dlouhodobě nebo krátkodobě žijí a rozvíjet různé charitativní aktivity. My naši misi nazýváme misie přítomnosti, protože je důležité být v takových zemích přítomni a rozvíjet vzájemné vztahy, díky nimž se daří překonávat mnohé předsudky, které o nás jako o křesťanech mají muslimové, stejně jako u nás mají naši lidé o muslimech, protože je osobně neznají.

Jak se ve světle svého pobytu v Africe díváš na současný vztah lidí v naší zemi k islámu a muslimům?

Vzhledem k zanedbatelnému počtu muslimů v naší zemi zakládá převážná většina lidí své názory na zprostředkovaných informacích a ne na osobní zkušenosti. Bohužel mnohé z těchto informací jsou nejenom povrchní, ale některé jsou zcela účelově zkreslené anebo falešné, aby přizívaly zažité předsudky. S lítostí pak sleduji, jak někdy i „věřící“ mezi sebou šíří brožurky nebo materiály podněcující odpor a nenávisť vůči muslimům. A přitom by většina z nich byla překvapena, v jaké úctě mají muslimové Pána Ježíše anebo kolik kapitol je v Koránu věnováno Panně Marii.

V současnosti působíš v jižních Čechách v oblasti Vitorazska, což je pohraničí, tedy také misijní oblast. Kolik spravuješ farností a jaká je zde náboženská situace?

Vitorazsko je území, které bylo k naší nově vzniklé republice připojeno po první světové válce. Došlo zde k několikerému vyhnání oběma směry (po první sv. válce, během nacismu, po druhé sv. válce), což se podepsalo na vykořeněnosti obyvatel, kteří zde nyní žijí a kteří přišli ze všech koutů tehdejšího Československa.

Spravuji zde pět farností a na třech nedělních mších mám dohromady kolem 100 věřících.

V čem se ti tvá formace u oblátů hodí pro tvé současné působení v pohraničí?

Jak už jsem napsal, zdejší lidem chybí kořeny, s tím souvisí chybějící tradice, sounáležitost a pospolitost. To se samozřejmě odráží i na náboženském životě. Proto říkám, že se zde nedá dělat klasická pastorační, ale je třeba zde misijně působit, hledat nové cesty a způsoby. Díky mým zkušenostem mám otevřenou mysl a nejsem uzavřen

do jakýchsi pastoračních šablon a modelů, což mi hodně pomáhá. Člověk zde musí mít v první řadě otevřené srdce a vnímat církve jako polní nemocnici, jak to krásně a trefně vyjádřil papež František.

Zaujalo mě, že vaše kongregace byla založena ve Francii po napoleonských válkách s úkolem „šířit poselství Krista mezi těmi, kteří po zvratech doby zůstali bez pastýřů“. Současná situace v Evropě je asi v ledascem srovnatelná.

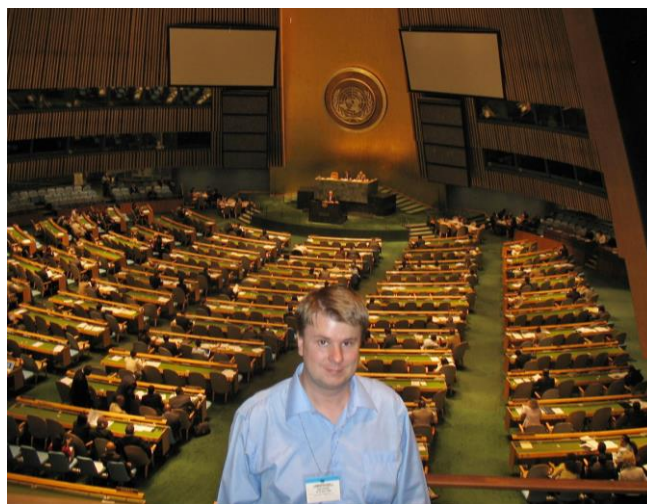
Kněží ubývá. Jak se díváš na budoucnost církve a misii v Evropě?

Dívám se s pokojem v srdci a vzpomínám na slova P. Špidlíka, který, když jsme se na toto téma bavili, mi říkal, že to je podobné jako za dob pádu Římského impéria, kdy se střídala jedna vlna barbarských invazí za druhou a mnozí církevní otcové varovali před koncem křesťanské civilizace. Nakonec tyto barbaři přijali Krista a křesťanství pokračovalo svou pouť dějinami lidstva.

A co se týká poslání církve v dnešním světě, tak si myslím, že misijním polem, které čeká na své misionáře, je virtuální svět, kam stále více lidí přesouvá část své existence. Stále více lidí, a hlavně mladých, tráví mnoho svého času virtuálním způsobem a toto prostředí leckdy působí jako divočina. Bylo by proto dobré, kdyby se církve více angažovala v této oblasti a pomáhala ji kultivovat.

Vím o tobě, že jsi v naší zemi započal vydávání časopisu Milujte se!, který vychází už víc jak deset let. Jak tě to napadlo a jak vzpomínáš na začátky časopisu?

Otec Marek Dunda začal společenství Čistých srdcí na Vranově, které si vydávalo malý černobílý zpravodaj. Ve stejné době jsem se znal se sestrami Matky Terezy, které rozšiřovaly slovenskou verzi časopisu Milujte se!, který je právě o hnutí Čistých srdcí. A tak jsem jednoho dne přišel za otci Dundou a Zahradníčkem s návrhem vydávat českou verzi tohoto časopisu. Slovo dalo slovo, dal jsem dohromady ty správné lidi a začali jsme.

Na praxi v OSN v New Yourku (Generální zasedání).

Z těch našich začátků si vzpomínám, že jsem jako správný nevěřící Tomáš nebyl úplně přesvědčen, že je možné časopis takového rozsahu a kvality financovat pouze z darů, což se ale záhy ukázalo jako skutečnost. Také si vzpomínám na různé „dobře“ míněné rady některých církevních osobností, abychom se do vydávání takového časopisu nepouštěli.

Začala doba postní, vstupuješ do té letošní s nějakým předsevzetím?

Rád bych tuto postní dobu stejně jako i ty předešlé prožil plně v jejím duchu – modlitby, půstu a milosrdných skutků. Chci se snažit zpomalit, věnovat se více prohloubení některých duchovních stránek svého života a v rámci půstu se více nutit k fyzickým aktivitám. Zkrátka a dobře bych rád sám dělal to, k čemu budu povzbuzovat své farníky od kazatelny.

ptal se Ondřej Lazárek

P. Tomáš Vyhnálek OMI

Narodil se v roce 1978 ve Znojmě, kde vystudoval gymnázium. V roce 1997 vstoupil do noviciátu v kongregaci Misionářů oblátů Panny Marie Neposkvrněné. Teologii studoval v Olomouci a Římě a na kněze byl vysvěcen v roce 2004 v Klokočech u Tábora. Následně pracoval jako ředitel Mariánského misijního díla kongregace oblátů ve Vídni. Od roku 2017 spravuje několik farností v jižních Čechách s centrem v Českých Velenicích.

Statistika za rok 2017

farnost	křty dětí	křty dospělých	1. sv. přijímání	biřmování	svatby	pohřby
Sv. Mikuláš	100	2	22 dětí +	0	34	66
Sv. Kříž	7	9	14 dospělých	79*	4	4
Louka	14	1	3	1	1	7
Přímětice	5	0	5	0	3	16

* společně biřmování pro Znojmo a okolí

Stalo se – krátce

Ohlédnutí za Třemi králi

Začátkem ledna proběhla na Znojemsku Tříkrálová sbírka a tento ročník se mohl těšit své „dospělosti“, jelikož se tato sbírka konala už po osmnácté. Celkem se na znojemském okrese vykoledovalo 2 252 594,- Kč (o více jak 230 000,- Kč než v roce 2017). Podrobný přehled všech pokladniček a skupinek (503 ks), které koledovaly, a výsledky za jednotlivé obce nebo města naleznete na našich webových stránkách www.znojmo.charita.cz

Z celkové vykoledované částky se dle pravidel vrátí pro potřeby Oblastní charity Znojmo 65%, které použije znojemská Charita na pomoc potřebným na Znojemsku skrze své charitní služby. Tak se prostřednictvím pečovatelské služby dostane potřebná péče seniorům, dále díky těmto fi-

nančním prostředkům nakoupíme zdravotní a kompenzační pomůcky pro nemocné a v rámci naší služby Domácí hospicové péče můžeme pořídit elektrické polohovací postele pro onkologické pacienty v terminálním stádiu a pro umírající.

Díky Tříkrálové sbírce máme možnost pomoci i individuálním žadatelům, takže jsme mohli v loňském roce přispět například na invalidní vozík 21 letému Tomášovi z Božic, nebo panu Milanovi z Miroslavi na jeho nákladnou léčbu, či lidem bez domova vydávat v zimních měsících 3x týdně teplou polévku a potravinové balíčky. Potřebných a lidských osudů v těžké životní situaci je u nás mnoho. Děkujeme proto všem koledníkům i těm, kteří přispěli do pokladniček a tím se tak sami podílejí na pomoci těmto potřebným.

*Mgr. Ludvík Mihola
Koordinátor Tříkrálové sbírky*

Křížová cesta na Popeleční středu

Postní období bylo ve Znojmě již tradičně zahájeno křížovou cestou středem města na Popeleční středu. Křížová cesta začala u kostela sv. Alžběty a skončila v kostele sv. Michala. Jedno ze čtrnácti zastavení se ko-

nalo i před sídlem městského úřadu na Obrokově ulici.

foto Radomír Muzikář / Člověk a víra

Zasedání farní rady u Sv. Kříže

V pátek 16. února v sále dominikánského kláštera zasedla po večerní mši svaté pastorační (farní) rada farnosti sv. Kříže. Během více jak dvouhodinového setkání, které zahájil otec Jindřich jak jinak než modlitbou, se řešila tato témata: provoz objektu fary u Sv. Kříže, opravy střechy kostela sv. Kříže, restaurování oltářního obrazu u Sv. Michala, Noc kostelů 2018, umístění pamětní desky připomínající P. Ferdinanda Nesrovnala v rámci projektu Poslední adresa a pronájem kostelů při pořádání zpoplatněných kulturních akcích. (red)

Napsal nám Andrew Mukasa

Vážení a milí čtenáři! Je to už dva roky, co jsme jako čtenářská rodina Zpravodaje adoptovali na dálku ugandského chlapce Andrewa Mukasu. Z každého prodaného výtisku putuje část financí především na vzdělání tohoto mladého studenta, který by se v budoucnu chtěl stát lékařem. Celý projekt zaštiťuje Arcidiecézní charita Praha a v jejím bilančním dopise za rok 2017 stojí několik zajímavých informací, o které bychom se s vámi chtěli podělit.

Projekt Adopce na dálku se neustále rozrůstá. Vstupují do něj stále další a další děti, letos je zaregistrováno 120 nových dětí, nově jsou do projektu začleněny i děti s postižením. Celkem je v projektu už více jak 1800 dětí a všechny dostaly jako dárek na Vánoce nové matrace.

Ugandské děti se v loňském roce zúčastnily mnoha projektů, které spolupřádala Arcidiecézní charita. Děti si vyzkoušely Talent show, Caritas day a v rámci Komunitního rozvojového programu byl pro studenty i dospělé obyvatele ugandských vesnic realizován projekt s tématem Špatný vliv šamanství.

ZŠ v Kitule byla rozšířena o tři třídy mateřské školy a změny prošla i školní farma. V rámci edukace se tam děti starají o vepřín, krávy, banánovou plantáž a zele-

ninový záhon. Kromě vzdělávání v praktických činnostech slouží farma dětem i jako zdroj potravy.

Nepříliš šťastná politická situace se v Ugandě nemění. Naopak, problémů stále přibývá. Novinkou je, že se země stává útočištěm obyvatelů Jižního Súdánu, odkud lidé prchají kvůli hladomoru a válce. Migranti v obrovských počtech hledají útočiště v severní Ugandě, kde byl ve vesnici Bidi Bidi zřízen uprchlický tábor. Ten v současnosti pojímá více než 1.000.000 uprchlíků a je tedy 2. největším uprchlickým táborem světa od roku 1994. Je jasné, že vleklá ugandská krize dostává další náklad, který jen stěží dokáže sama zvládnout.

Na počátku letošního roku přišel do redakce i další milý dopis. Tentokrát byl od samotného Andrewa Mukasy. Psaní bylo velmi veselé a barevné – Andrew ho doplnil svými krásnými obrázky, mimo jiné nakreslil i dům, ve kterém bydlí se svojí rodinou. Poděkoval nám všem, že mu přispíváme na učebnice a další pomůcky do školy, popřál nám šťastný nový rok a nezapo-

mněl ani na pozdravy od své rodiny. Překvapivě si pochvaloval školu, což je věc u téměř 15letého chlapce téměř nevidaná. Přesto i přes slova chvály na učitele bylo patrné, že se těší na nadcházející prázdniny.

Milí čtenáři! I my se připojujeme k Andrewovým díkům. Díky vám jsme letos mohli zaslat již třetí příspěvek ve výši 7.000 Kč na lepší vzdělání chlapci, který možná jednou spolu se stovkami dalších dětí v projektu bude mít možnost udělat Ugandu lepší zemí k životu.

Petra Bláhová

Velikonoční bohoslužby

kostel	Zelený čtvrtek (29.3.)	Velký pátek (30.3.)	Bílá sobota (31.3.)	Boží hod (1.4.)	Pondělí velikonoční (2.4.)
Sv. Mikuláš	16 h	16 h	18 h	9 h	9 h
Sv. Kříž	18 h	18 h	20 h	8 h, 10 h	8 h, 10 h
Sv. Alžběta				11 h	11 h
Sv. Michal				18 h	18 h
Louka	18 h	18 h	20 h	8 h	8 h
Hradiště	19 h	19 h	20 h	10.30 h	10.30 h
Citonice	18 h	18 h	18 h		
Přímětice	18.30 h	18 h	20.30 h	9.30 h	9.30 h
Kuchařovice				8 h	8 h
Mramotice				11 h	8 h*
Havraníky				11.15 h	11.15 h
Konice				8 h	8 h
Popice				16 h	
Šatov				9.45 h	
Hnanice				9.45 h	9.45 h
Únanov	18 h	18 h	20 h	8 h	8 h
Hl. Mašůvky	16.30 h	16.30 h	18 h	9.30 h	9.30 h

* bohoslužba slova

VÝROČÍ

11. března uplyne **100 let od narození R.D. Bohumíra Obručí**. Narodil se v Pavlovicích u Kojetína, ale od 10 let vyrůstal ve Znojmě. Na kněze byl vysvěcen v roce 1946. Dva roky působil v brněnské diecézi (Jedovnice, Červená Lhota, Třebíč-zámek) a poté přešel do litoměřické diecése. V letech 1948-59 působil ve farnosti Smržovka a okolí. Poté přišel o státní souhlas ke kněžské činnosti, pracoval v lese a bydlel v Josefově Dole. V roce 1981 se odstěhoval na Moravu. V důchodovém věku pracoval jako průvodce ve znojmském podzemí a na radniční věži. V letech 1991-94 byl administrátorem v Mašovicích. Následně působil jako výpomocný kněz ve Znojmě. Otec Obruča zemřel 25.3.1998, tedy před dvaceti roky.

11. března oslaví 50. narozeniny redemptorista **P. Jiří Šindelář**, který působil od roku 2007 jako farní vikář v Tasovicích. Od roku 2017 byl ustanoven duchovním správcem pro české krajany ve Vídni.

20. března oslaví 40. narozeniny znojmský rodák **P. Tomáš Vyháněk OMI**.

Před 320 roky (24.3.1698) se ve Svitavách narodil významný barokní sochař a řezbář **Jiří Antonín Heinz**, který svojí tvorbou obohatil většinu znojmských kostelů. V roce 1753 vstoupil jako bratr Klaudius k dominikánům ve Znojmě.

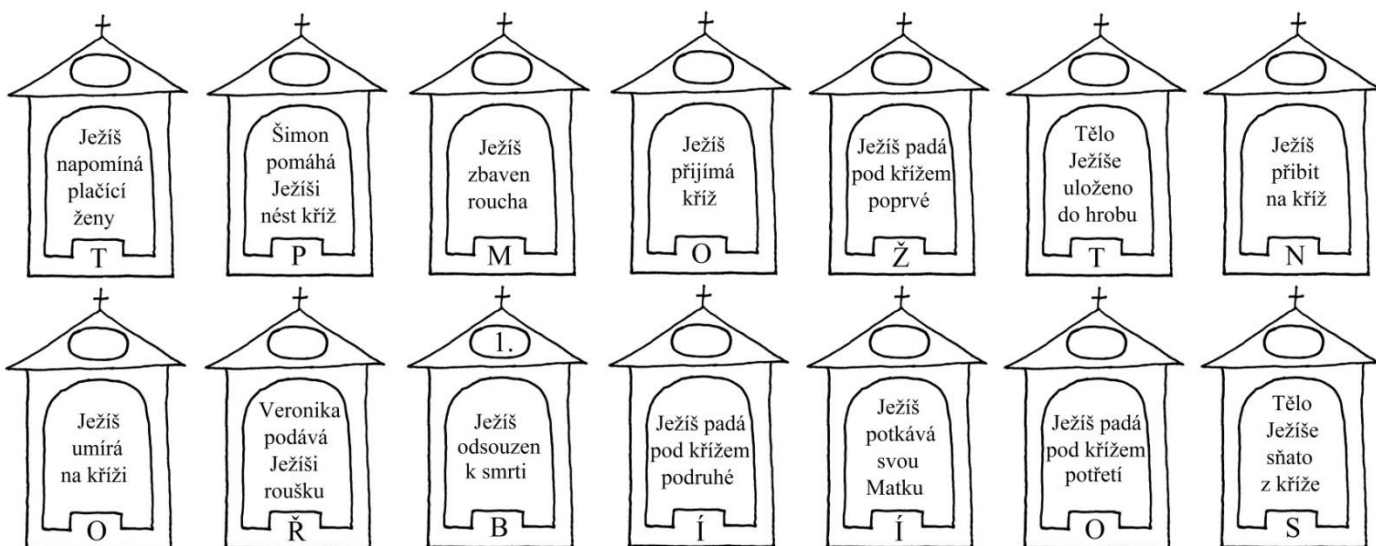
Před 320 roky (26.3.1698) se v Helvíkovicích u Žamberka narodil **P. Prokop Diviš**, loucký premonstrát, přímětický farář a vynálezce uzemněného hromosvodu.

FARNÍ HŘIŠTĚ

Milí farišťáci!

V této době pro Vás jistě nebude problém, seřadit zastavení křížové cesty do správného pořadí. Vepište si proto do horního oválku číslo zastavení, abyste pak mohli snadno přečíst naše přání do prožívání postní doby.

Vaši PaKLíci

Kalendář – březen 2018

1.3. Čt	setkání seniorů KLAS: Exkurze v pivovaru Znojmo, sraz v 9 h před pivovarem, možnost ochutnávky (<i>asi piva</i>)
2.3. Pá	první pátek – adorace a sv. zpověď u Sv. Kříže od 15 h, mše sv. v 17 h
3.3. So	měsíční pouť v Hl. Mašůvkách v 17 h, autobus ze Znojma v 16 h
4.3. Ne	při mši sv. v 10 h u Sv. Kříže zpívá chrámový sbor z J. Hradce přednáška „Počátky vinařství na Moravě skrze církve“ v 16 h na faře u Sv. Mikuláše (Martin Markel)
9.3. Pá	mše sv. pro děti v 17 h u sv. Kříže, v 16.30 křížová cesta dětí
10.3. So	Česká pouť u hrobu sv. Klementa Hofbauera ve Vídni v kostele Am Gestade v 18 h (P. Bartoš, P. Bublán)
11.3. Ne	přednáška Stýkání a potýkání křesťanství a islámu v Evropě v 16 h na faře u sv. Mikuláše (Dr. Štouračová)
15.3. Čt	setkání seniorů KLAS: Křížová cesta u sester Dominikánek, sraz v 9 h na faře Sv. Kříže
16.3. Pá	ŽELEZNÝ POUTNÍK – postní pěší pouť (v noci z pátku na sobotu), začíná mši sv. v 18 h v Bazilice Navštívení P. Marie na Svatém Kopečku u Olomouce a končí mši sv. v Bazilice Nanebevzetí P. Marie na Svatém Hostýně, více na: zeleznypoutnik.cz
17.3. So	celodenní DUCHOVNÍ OBNOVA PRO MUŽE od 9 h v sále kláštera na Dolní České – vede P. Robert Prodělal (bývalý farář v Pavlicích) PEKAŘSKÁ POUŤ v Tasovicích u sv. Klementa Hofbauera – mše sv. v 16 h (P. Bartoš) postní pouť do oblasti vranovského farního týmu – k našim sousedům: návštěva kaple v Oslnovicích a kostelů ve Vranově a na Šumné. Odjezd z Přímětic v 8 h od hotelu N. Hlásit se lze u P. Jindřicha Čoupeka (tel: 731 402 652)
18.3. Ne	křížová cesta v Popické kapli v 15 h křížová cesta na Kalvárii v Hl. Mašůvkách ve 14 h
19.3. Po	SLAVNOST SV. JOSEFA – mše sv. jako v pondělí
23.3. Pá	křížová cesta matek (včetně Hnutí modliteb matek) v 16.30 h u Sv. Kříže (můžete s sebou přivést i děti), těší se maminky farností Sv. Kříže a Sv. Mikuláše
24.3. So	SETKÁNÍ MLÁDEŽE S OTCEM BISKUPEM v Brně v 8.30 h, autobus pojede od lázní v 6.45 h, tentokrát na téma „ <i>Neboj se, Maria, neboť jsi našla milost u Boha.</i> “, program na: www.brno.signaly.cz
25.3. Ne	KVĚTNÁ NEDĚLE – mše sv. jako v neděli se svěcením ratolestí, (pozor začíná letní čas, tak nezaspěte na mši) křížová cesta z Gránic na Hradiště v 15 h křížová cesta na Kalvárii v Hl. Mašůvkách ve 14 h
29.3. Čt	ZELENÝ ČTVRTEK – mše sv. viz předchozí strana, adorace u Sv. Kříže do 22 h
30.3. Pá	VELKÝ PÁTEK – den přísného postu; „temné hodinky“ v 7 h v kapli sester dominikánek; křížové cesty: v 15 h v Mramo-ticích a v Kuchařovicích a v Hl. Mašůvkách na Kalvárii, v 15.30 h u Sv. Mikuláše, ve 21 h z Gránic na Hradiště; obřady viz předchozí strana

31.3. So	BÍLÁ SOBOTA – „ temné hodinky “ v 7 h v kapli sester dominikánek; od 8 h soukromá adorace u Božího hrobu u Sv. Mikuláše a u Sv. Kříže (dary u Božího hrobu na podporu kostelů ve Svaté zemi); vigilie vzkříšení viz předchozí strana – u Sv. Kříže a v Louce se křtem katechumenů
1.4. Ne	BOŽÍ HOD VELIKONOČNÍ – mše sv. jako v neděli, dopoledne se svěcením pokrmů, (u Sv. Kříže a Sv. Mikuláše sbírka na opravy kostelů)
2.4. Po	Velikonoční pondělí – mše sv. viz předchozí strana
7.4. So	měsíční pouť v Hl. Mašůvkách v 18 h, v 17.30 h novokněžské požehnání (minorita P. Vladimír Hubalovský z Jihlavy), autobus ze Znojma v 17 h POCHOD PRO ŽIVOT v Praze. Pravidelně tam jezdíme farní dodávkou s dětmi. Kdyby se chtěl někdo přidat, ať se ozve: tel. 731 402 652 – P. Jindřich Čoupek
8.4. Ne	VELIKONOČNÍ KONCERT u Sv. Kříže v 15.30 h (chrámový sbor a hosté)

SETKÁNÍ KLUKŮ jednou za měsíc na faře u Sv. Kříže od 15.30 do 18 h

SPOLČO PRO DÍVKY – Zveme všechny dívky ve věku od 6- 14 let, které si rády hrají, tvoří, chodí do přírody a chtějí se něco více dozvědět o Pánu Bohu. První spolčo bude 17. 3. od 15.30 do 18 h na faře u Sv. Kříže. Těší se: sr. Timotea a Marie Ševčíková

POBOŽNOSTI KŘÍŽOVÉ CESTY v postní době

Kostel sv. Kříže – každý pátek v 16.30 h
Kostel sv. Jana Kř. – každá středa a pátek v 7.30 h
Kostel v Louce – každá neděle v 17 h
Kostel v Příměticích – každá neděle v 15 hodin
Kostel na Hradišti – každou neděli po mši sv. v 10.30 h
Kostele sv. Mikuláše – o postních nedělích v 15 h: 18.2. vedou duchovní, 25.2. vedou muži, 4.3. vedou ženy, 11.3. vedou rodiče s dětmi, 18.3. vede mládež a ministranti)

VELIKONOČNÍ SV. ZPOVĚĚ

- **Sv. Kříž:** vždy půl hodinu před večerní mši sv., v pátek 23.3. od 15 do 18 h, pondělí 26.3.– středa 28.3. od 16 do 19 h
- **Přímětic:** v neděli 25.3. od 18.30 h a v pondělí 26.3. od 17 h;
Mramotice: ve středu 28.3. od 17 h; **Kuchařovice:** ve čtvrtek 22.3. od 17 h; **Citonice:** v úterý 27.3. od 17 h
- **Hradiště:** ve středu 28.3. od 18 do 19 h
- **Louka:** ve středu 28.3. od 17 h v kostele (i během mše od 18 h)
- **Únanov:** v neděli 25.3. od 16 do 18 h

POUŤ DO SANTIAGA DE COMPOSTELA od pondělí 2.7. do soboty 14.7., letadlem do Madridu, potom asi 8 – 10 dní na cestě (25- 30 km denně) a zpět opět letadlem. Info: P. J. Čoupek (tel. 731 402 652).

MINISTRANTSKÝ TÁBOR pro všechny kluky tentokrát proběhne 29.7 – 4.8.2018 v Uhřinově na Vysočině. Letos s námi pojede náš znojemský kaplan Ladislav Bublán. Cena tábora 700 Kč. Přihlášky na: mikulas.masek@gmail.com nebo na tel. číslo 603 821 523. Veškeré dotazy směřovat stejně.

Život farností Znojma vydává Římskokatolická farnost u kostela sv. Kříže, Znojmo (Dolní Česká 312/3, 669 02 Znojmo, IČ: 49440594). Registrováno Ministerstvem kultury pod č. E 11690. Adresa redakce: farni.zpravodaj@outlook.cz. Redakční rada: Eliška Juráková, Marie Ochmanová, Petra Bláhová, Ondřej Lazárek. Vychází každý měsíc mimo letní prázdniny. Uzávěrka 20. předcházejícího měsíce. Za obsah článku odpovídá autor. V elektronické podobě časopis dostupný na www.farnostznojmo.cz. Číslo 3/2018 vyšlo 23/02/2018 ve Znojmě v nákladu 630 výtisků. Vytiskla Tiskárna Koutecký – Kuchařovice.